

πᾶς πλέον ἢ ἐκ τοῦ πλησίον, ... ἴσως διατρίψῃ ἐκεῖ περισσύτερον, ὑπὸ φιλαυτίας. Ἡ ὑπὲρ τῶν ὁδῶν Σταδίου καὶ Παρθεναγωγείου σχηματιζομένη γωνία κατεκλίθη πρὸ ὥρας καὶ κοιμᾶται, πιστεύω. Τὰ δὲ κεκλεισμένα ἰσόγεια παράθυρα τοῦ Ἰπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, σκότος περικλείοντα, προφυλάττουσι τὸν κοιμώμενον τοῦ γραμματοσήμου Ἑρμῆν ἀπὸ τῆς ὑγρᾶς τῆς νυκτὸς αὔρας. Ὁ σκοπὸς τῆς Συνελεύσεως, — μὴ δὲ κατηγορηθῶ ὡς διαστροφεὺς τῶν ἰδεῶν αὐτῆς, — ὁ σκοπὸς, λέγω, τῆς Συνελεύσεως διὰ τῆς θυρίδος περιεργάζεται τὴν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ πλανωμένην ῥαδιοσυρίαν. Τί λέγουσιν οἱ διαβάται ἐκεῖνοι οἱ τὴν ἀλβανικὴν λαλοῦντες ἵνα μὴ γίνωσι καταληπτοί; Περὶ πολιτικῶν ὁμιλοῦσι· σκέπτονται δὲ περὶ εὐρέσεως κατὰ πλάσματος ἱαματικοῦ καὶ ἀποροῦσιν ὅπως πλάσσουν καλλύριον τοῦ πλαστῆρος διαφραγέντος.

Ὁδὸς Αἰόλου. Παρηλλάξαμεν τὴν ἀνατολικὴν γωνίαν τοῦ κτιρίου τῶν βουλευτικῶν σωματῶν· ἐλθέ διχθῶμεν ἐν τάχει τὴν ὁδὸν Κολοκοτρώνη καὶ καταβῶμεν εἰς τὴν ὁδὸν τοῦ Αἰόλου· δεξιόθεν ἡμῶν ἀκούεις τοὺς ψιθυρισμοὺς ἐκείνους; ἄνδρες καὶ γυναῖκες μετὰ πύθων καὶ σταμνίων ἐρίζουσι πρὸς ἀλλήλους περὶ τοῦ τίς πρῶτος θέλει γεμίσει. Ἀριστέρωθεν ἢ πρωτοφυλακὴ κατηργήθη· τῆς δ' ἁγίας Εἰρήνης τὰ ἀχρίστα μὲν ἀλλὰ χρησιμώτατα κωδωνοστάσια σκιάζουσι τὴν ὁδόν. Ἡ ἱερὰ Ἑλλάς ἐκλείσθη, ὡς εἶπομεν. Νυκτερίδες πέτονται ὑπὲρ τὰς κεφαλὰς ἡμῶν· μακρὰν δὲ ἤχος πυροβολήματος εἰδοποιεῖ ὅτι τὰ ἀμπέλια καὶ σταφυλὰς καὶ φύλακας ἔχουσιν. Ἐν

μόνον καπνοπώλειον, ἀερίου πῦρ εἰς τὰ σιγάρκα τῶν διαβατῶν παρέχον, μένει εἰσέτι ἀνοιχτόν. Εὐτυχῶς δὲν καπνίζομεν. — Ποῦ χωνεύουσι τὸν οἶνον οἱ κήρυκες; τὸ δημοπρατήριον τοῦ Ἀγίου Παντελεήμονος εἰσήγαγε πρὸ πολλῆς ὥρας ... ἀλλ' ἔναυλος ἐτι ἤχει εἰς τὰ ὠτά σου ἡ ἑρμῖνος καὶ βραγχώδης φωνή· «*Ἐν ὥραϊον ὠρολόγιον, κύριοι· εἴκοσι δραχμὰς, μία! εἴκοσι δραχμὰς, δύο! εἴκοσι δραχμὰς, τρεῖς! θὰ πάσῃ τέλος.*»

Ἐπλησιάσαμεν εἰς τὴν Ἀγοράν· νέον θέαμα· στρώματα ἐπὶ τῶν πεζοδρομίων καὶ ἐπὶ τῶν στρωμάτων ἄνθρωποι εὐτυχεῖς· καὶ τὰ μὲν στρώματα πυκνοῦνται, οἱ δὲ ῥογχασμοὶ πολλαπλασιάζονται· ἐν ᾧ ὁ ὀπωροπώλης ἐκεῖνος κοιμώμενος ζύεται, ὁ ὄνος, ὠφελούμενος ἐκ τοῦ ὕπνου τῶν κυρίων, ἐρευνᾷ εἰς τὸ παρακείμενον καλάθιον καὶ ἀνακαλύπτει σταφυλὰς καὶ ἄλλας ὀπώρας, κονίκλων δὲ πλῆθος, ἀπὸ τῶν ὑπογείων οἰκημάτων ἐξελθόντες, ἄλλος λάχανον ἤρπασεν ἄλλος κλήματος φύλλον. Ἐν δὲ τοῖς ὀπωροπωλείαις πῶς εἰσέτι· ὁ ταμίης μετρεῖ καὶ ἐγγράφει εἰς τὸ κατὰστιχον τὰ εἰσοδήματα τῆς ἡμέρας· περὶ αὐτὸν δὲ κῆφνοι καὶ κάλαθοι καὶ καρτάλλια ὄρθια καὶ ἄνθρωποι κατακεκλιμένοι κοιμῶνται. Ἐν δὲ ταῖς ὁδοῖς τῆς Ἀγορᾶς σκότος μέγα, εἰς ὃ θέλομεν ἄλλοτε εἰσδύσει καὶ τότε δὴ τότε θέλομεν περιγράψει ἀπτικὴν νύκτα. Νῦν δὲ ὑγίαινε· καλὴν νύκτα καὶ ὕπνον ἐλαφρὸν, ἀπὸ πάσης σατανικῆς φαντασίας ἀπηλλαγμένον! . . .

Ὅτι ἴσος ἀπαράλλακτος τῷ πρωτοτέπῳ. Σ.

Ἀγγειοπλάστης. Παρθενώμ. Ταδῖνος. Ἄνδης.

ΓΑΛΛΙΚΑΙ ΑΠΟΙΚΙΑΙ ΕΝ ΙΝΔΙΑΙ.

*Σημειώσεις περὶ τῆς Καρικήλης
καὶ τῆς χώρας αὐτῆς.*

Ἐπάρχουσιν ἐν Γαλλίᾳ πολλοὶ ἄνθρωποι ἐφ' ὧν τὸ ὄνομα αὐτὸ καὶ μόνον τῆς Ἰνδίας προϋξένησε πάντοτε μαγικὸν ἀποτέλεσμα, διεγείρον ἐν αὐταῖς

ἀόριστον ἰδέαν τοῦ πλούτου καὶ τῆς καλλονῆς. Μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων τούτων ὀλίγιστοι γινώσκουσιν ὅτι κατέχει ἡ Γαλλία μακρὰς τινὰς καὶ τῆδε καθεῖσε ἐσπαρμένας ἀποικίας ἐν μέσῳ τῷ εὐρυτάτῳ ἀγγλο-βρεττανικῷ κράτει, ὡς ἄλλα σημεῖα διακηρυγῶν καὶ πόθων. Ἐξ ἁπασῶν τούτων τῶν ἀποικιῶν μόνον τὸ Πονδιχερὺ καὶ τὴν Χανδερναγόραν ἐνθυμοῦνται, διότι ἡ Χανδερναγόρα ἔχει, ἀγνοῶ διὰ τί, τὸ πρυνό-